

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 208.

Sjette Sessions anden Samling.

68de Møde.

Onsdagen den 28de Marts.

(Forts.)

Sammerich (forts.): Jeg skal ingenlunde være blandt dem, der ikke ønske, at Børn maae faae saamegen Underviisning som muligt; men jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at, naar man stiller Sagen saaledes, saa betragter man den ikke, som det synes mig, saameget fra den kirkelige Side, som man betragter den fra Skolens Side, saa betragter man Confirmationunderviisningen omtrent som en Fortsættelse af den tvungne Skolegang, og mod en saadan Betragtning maa jeg rigtignok protestere. Confirmationens egentlige Betydning ligger i det religiøse Indtryk, den gjør paa den Unge's Sind. Det forekommer mig i det Hele taget, at det er en ret paafaldende Omstændighed, skiftet til at berolige Lovens Modstandere, at flere af de Præster, der have taget sig af denne Lov, ere ikke af dem, som staae i Ry hos Folket for nogen Ligeegyldighed for Troessagen, men tværtimod snarere for det Modsatte. Det er blevet sagt, at, naar der var 2 Gange Confirmation om Aaret, saa vilde det Høitidelige ved Handlingen tabe derved. Det kan jeg slet ikke skjønne. Naar man til Svar derpaa har henviist til Kjøbenhavns Exempel, er der blevet bemærket: ja, der er der saamange Confirmander; men mig forekommer det just, at den lange Række af Confirmander i Kjøbenhavn ingenlunde bidrager til at gjøre Handlingen mere høitidelig. Det Høitidelige ligger i Handlingen selv; i dens egen

Charakter, i de Unge's personlige Fornyelse af Daabsløftet, og det formindskes ingenlunde ved, at Handlingen gjentages 2 Gange om Aaret. Hvis det var en Formindskelse af en kirkelig Handling's Betydning, at den gjentoges flere Gange, saa maatte man jo hellere lukke Kirkerne Søndag og Hverdag, og kun aabne dem een eller to Gange om Aaret. Men jeg skal ikke trætte Thinget længer med at imødegaae, hvad der er sagt andetsteds. Forslaget foreligger for os efter Landstingets Omredaction, dog er denne Omredaction ikke aldeles uvæsentlig. Der er ved den søiet til, at Confirmation kun skal kunne afholdes 2 Gange om Aaret, naar det overveiende Antal af de i et Pastorat til Folketirken hørende Familiefædre finde det tjenligt. Det er alt saa gjort afhængigt af en Majoritetsbeslutning af Familiefædrene. Det er ikke udtrykkeligt angivet, om denne Beslutning skal gjælde eengang for alle, eller den skal gjentages hvert Aar. Jeg idetmindste maa finde, at denne Tilføining ikke er heldig; thi derved kaster man et Gble til Strid ind i Menighedernes. Jeg har selv af Erfaring seet, hvorledes lignende Spørgsmaal, naar de reises i smaa Communer, kunne give Anledning til Tvistigheder. Derfor finder jeg Tilføiningen ingenlunde heldig. Men, da Tiden er saa langt fremrykket, maa jeg dog tilraade Thinget at tage mod Loven selv med den Forandring, den er undergaaet i Landstinget.

Ordføreren (Johansen): Ja, jeg kan begynde med, hvad den sidste ærede Taler sluttede med, at tilraade Thinget at vedtage Lovforslaget saaledes, som det nu foreligger, efter at være kommet fra Landstinget. — Den